

Krajina rozjímatelka

Tolikrát jsem se na ni díval, ale teprve dnes ráno se dala více poznat, když jsem ji zastihl při ranním rozjímání. Vycházelo slunce a všude byl klid. Nic se nehýbalo, ani list, ani mráček na nebi. A právě toto ztišení, co my lidé zřídka dovedeme, posvětilo tvář krajiny přede mnou. V jejím mlčení bylo možno zahlédnout něco z jejího vnitřního života, jak rozjímá, jak se klaní, jak děkuje i prosí.

Nazval jsem tě rozjímatelkou a učitelkou všech, kdo se o to pokouší den co den, aby ve chvílích ztišení a dívání se a naslouchání zaslechli něco z tajemství života.

S vděčností se k tobě obracím, neboť jsi krásná, když se zjara probudíš a všechno v tobě zavoní a bohatá jsi na zlato slunečné uprostřed teplého léta. Jsi štědrá v plodech podzimu a čistá v království zimy.

Tolik se ti podobáme a ty zase nám. V nesčíslných proměnách i svůj život nazýváme jarem či létem anebo podzimem.

Svámi zákony nás učíš moudrosti a pokoře, tolikrát sama pokořená.

A když se zas po zimě život do tebe vrací, i v nás je hned života víc. A je v nás více vůně a zpěvu, přibude radosti i naděje s příchodem Velikonoc, a také více lásky a květy máje.

Tvá vnější podoba poznamenává i podobu naši. Ať tedy i tvá tvář se více odráží v našem vnitřním životě. Ať nás více spojuje navzájem s Tím, kdo v tobě i ve mně mluví a touží, abychom se alespoň na chvíli den co den ztišili, dívali se a naslouchali, ochutnávající trochu ovoce věčnosti.

Převzato z Teologických textů 1/2006.

Rok kněží a katecheze o tajemství víry

Milí farníci, minulý školní rok jsme se 1x za 14 dní scházeli na faře, kde jsme si přibližovali během vyhlášeného Roku sv. Pavla jeho život, apoštolské misijní poslání i jeho dílo v protopavlovských listech. Jednoduše řečeno to byly biblické hodiny zaměřené k listům sv. Pavla, u nichž s největší pravděpodobností předpokládáme, že jejich autorem byl sv. Pavel. Myslím, že jsme vytvářeli pěkné společenství, a proto bych všem farníkům rád nabídl něco obdobného. Papež Benedikt XVI. vyhlásil nový Rok kněží a s kněžstvím souvisí tajemství víry, které si však můžeme i rozumově přibližovat a vysvětlovat, i když nejdůležitější je život podle příkázání lásky, konání dobrých skutků a živení svátostnými milostmi. Ty nás uvádějí pod roušku tajemství víry dál než jen pouhý rozum a racionální spekulace nebo přijímání dogmatických výstupů či jejich komentování.

Zpodobnění s Bohem, který je Láska sama, nás může nejvíce přiblížit k této věčné Lásce. Ale i přesto bych Vám chtěl nabídnout katecheze o víře některých speciálních témat, která třeba nejsou zcela rozvinuta v katechismu. Já sám bych navrhl některá témata k zamyšlení, ale mohou je navrhnout i návštěvníci katechezí podle svého zájmu. Konání katecheze i konkrétní téma bude vždy oznámeno v ohláškách, a takto bychom se tedy scházeli 2x za měsíc buď ve středu, ve čtvrtek nebo v pátek. Věřím, že opět vytvoříme pěkné společenství těch, kteří touží po zdůvodnění naší víry, že nás takto může obohatit Duch Svatý, a to nejen tím, že budeme rozumově něco vykládat, ale také když budeme spolu vytvářet společenství lásky.

o. Petr Klimeš

Poděkování

Rád bych, bratři a sestry, ještě jednou poděkoval vám všem, kteří jste mne doprovázeli při mé formaci ke kněžství během minulých šesti let, kdo jste na mne pamatovali v modlitbách, kdo jste mne podporovali i věcnými a finančními dary. Pán Bůh zaplat a Bohu díky za vás.

Dále bych rád poděkoval všem, kteří jste mne doprovázeli v mých prvních kněžských krůčcích při kněžském svěcení a primiční mši svaté. Zvláštní dík patří všem, kdo jste se podíleli na přípravě primiční mše svaté. Z mnohých výslovně děkuji rodině, otci Pavlovi, farníkům z Brňova

a Juřinky, valašskomeziříčské schole, panu varhaníkovi, panu kostelníkovi, všem ministrantům. Také děkuji všem, kteří jste umožnili a připravili následné pohoštění v jídelně ZŠ Křižná; za sponzorské dary firmě Váhala a spol., pekárně Anežka, paní Hoffmanové, paní Románkové a panu Vajglovi za přípravu potravinových specialit. A samozřejmě všem dalším, kteří máte zapsána jména v mém srdci.

Tedy díky a nadále prosím o vaše modlitby.

o. Václav Fojtik

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

**Radujme se všichni ve spojení s Pánem a oslavujme Pan-
nu Marii**

První, kdo Pannu Marii oslavil, byl Bůh prostřednictvím archanděla Gabriela: Zdrávas Maria, milosti plná! Jde o proměnu celé bytosti Boží silou. Jde o úplné, nezrušitelné a jedinečné spojení ve věčném společenství s Bohem.

Maria, přecházející Matka Kristova, byla svým životem spojena s Kristem od tajemného početí z Ducha Svatého až po jeho smrt (Mt 1,19). Její společenství s Ježíšem pokračuje i po jeho zmrtvýchvstání a nemohla ho zrušit ani její smrt.

Maria je první vykoupený člověk. Maria je první vzkříšený člověk. Co nás čeká na konci věků, stalo se s Marií Boží mocí hned.

Jan Pavel II. v encyklice „Vykupitelova Matka“ ukazuje, jaký význam má tato pravda o Marii a o nás.

1) Pannu Marii ctíme, protože máme úctu k lidství. Lidská důstojnost je ohrožena potraty, terorem, drogami, satanismem, násilím, mučením, hrozbami války... Nad tímto světem se objevuje obraz Panny Marie, vznešený obraz člověka, jakého Bůh chtěl a chce mít.

2) V Panně Marii ctíme mravní velikost. Je to „veliké znamení na nebi“ pro svět, který nevěří v mravní čistotu a neuvěřitelně upadl, protože věří polopravdám.

3) V Panně Marii ctíme skutečné ženství, prozářené milostí, láskou, svatostí. Přes všechny krásné řeči o ženách, matkách a pannách, není dnes ženství respektováno, ale snižováno. Maria – naše naděje je veliká svým životem i mocnou přímluvou. Její příklad posvěcuje, zvyšuje náš život. Maria je Matkou Církve i všech lidí.

Kristus vstal z mrtvých. Maria je důkaz, že i my z mrtvých vstaneme. Byla vzkříšena jako první. I my budeme vzkříšeni, jak píše sv. Pavel v Prvním listu Korintánům (1Kor 15, 20-24).

Maria je první dcera lidského rodu, korunovaná slávou Otce i Syna i Ducha Svatého. V plnosti lásky je spojena s anděly, svatými, s námi, aby nám pomáhala jako Alžbětě, jako snoubencům v Káně Galilejské...

Anděl ji pozdravil. Alžběta ji chválí. Pozdravujeme ji i my. Ať je úcta k Panně Marii prohloubením naší víry, naděje a lásky.

O tradici všeobecné křesťanské úcty k Panně Marii svědčí i následující vyznání Jednoty českobratrské, které vydal 21. února 1662 v Amsterdamu J. A. Komenský (podle Čtyřech vyznání, Praha 1951):

„Confessio aneb počet z víry a učení i náboženství Jednoty bratří českých císaři Ferdinandovi, toho jména Prvnímu, od pánů a rytířstva téže Jednoty, léta Páně 1535 podaný... Nade všecko pak o Panně Marii věříme a vyznáváme, že byla dcerka z rodu královského, v tom nade všechny lidi blahoslavená, že aby byla matkou Syna Božího, přirození naše

přijímajícího, byla k tomu od Boha Otce vyvolena, oddělena, požehnána, Duchem Svatým pak mimo jiné naplněna a posvěcená byla, Panna čistá před porodem, při porodu i po porodu, krví Syna svého nejmilejšího, jenž byl a jest Syn Boha živého, pokropena a posvěcena a mocí Ducha Svatého všelikou svatostí a milostí naplněna byla. Protož i památky její k chvále milosti Boží slavíme, písničky pobožné skládáme a zpíváme, z těch velikých věcí, kteréž Bůh pro spasení naše učiniti ráčil, radujíce se. A tak ji se všemi křesťanskými národy blahoslavíce (Lk 1,48) a v životě jejím svatém ji podle možnosti věrně následovati a rozkaz její (Jan 2,5) skutečně zachovávat se snažíce, věčně s ní v nebi býti žádáme, vše podle Písem svatých.“

o. Jaroslav

Zdrávas Maria

Dobře pomodlené Zdrávas Maria, to znamená pozorně, zbožně a prostě, je, podle svatých, nepřítelem ďábla a zahání ho na útek. Je kladivem, které ho drtí. Je zdrojem svatosti pro duši, radostí andělů, líbeznou písní předurčených, chvalozpěvem Nového zákona, Mariinou rozkoší a slávou Nejsvětější Trojice. Zdrávas Maria je nebeskou rosou, která zúrodnuje duši, je čistým polibkem lásky, který dáváme Marii, je nachovou růží, kterou jí darujeme, vzácnou perlou, kterou jí nabízíme, číší ambrosie, božského nektaru, kterou jí podáváme. (...)

Naléhavě vás tedy prosím pro lásku, kterou vás miluji v Ježíši a Marii, abyste (...) se modlili růženec, a pokud čas dovolí, každý den všech patnáct desátků. A v hodině své smrti budete žehnat dni a hodině, kdy jste mi uvěřili. A když zasejete s požehnáním Ježíšovým a Mariiným, sklídíte věčné požehnání v nebi: Kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet.

*sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu,
O pravé mariánské úctě*

Slovo života září 2009

„Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“ (Mt 6,33)

Celé evangelium je revolucí. Ani jedno Kristovo slovo se nepodobá lidskému způsobu vyjadřování. Poslechni si toto: „Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno (nezbytné k uspokojení životních potřeb) vám bude přidáno.“ Člověk se většinou úzkostlivě snaží nejprve dosáhnout toho, co nutně potřebuje k zajištění vlastní existence. Možná tak činíš i ty. Ježíš ti však předkládá „svůj“ způsob nazírání a jednání. Žádá, aby ses choval zcela jinak, než je obvyklé, a to neustále, nikoli jen občas. Požaduje, abys hledal především Boží království.

Až budeš celou svou bytostí zaměřen na Boha a budeš dělat vše proto, aby Bůh kraloval v tobě i v druhých (tedy aby v tvém životě platily jeho zákony), dá ti Otec vše, co den po dni potřebuješ.

Jestliže se však staráš především o sebe, snadno se ti může stát, že budeš dbát hlavně o věci tohoto světa a staneš se jejich obětí. Začneš je považovat za „svoji“ hlavní starost a „cíl“ veškerého svého úsilí. V tvém nitru se objeví silné pokušení spoléhat se jen na vlastní síly a přestaneš počítat s Bohem.

„Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“

Ježíš zcela mění situaci. Bude-li on a život pro něj tvou nejdůležitější starostí, pak vše ostatní přestane být hlavním problémem tvé existence, ale bude ti „přidáno“ nebo bude něčím „navíc“.

Je to utopie? Je to pro moderního člověka, žijícího v průmyslově rozvinutém světě, kde vládne honba za úspěchem a nezřídká i hospodářská krize, něco neuskutečnitelného? Uvědom si, že ani v době, kdy Ježíš pronesl tato slova, nebyly konkrétní existenční potíže lidí v Galileji o nic menší. Nejde o to, zda se jedná o utopii či nikoli. Ježíš ti jednoduše předkládá k zamyšlení základní nasměrování tvého života: žiješ pro sebe, či pro Boha?

Pokusme se však nyní hlouběji pochopit význam těchto slov:

„Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“

Ježíš nevyzývá k nečinnosti, k pasivitě ve vztahu k pozemským věcem, k nezodpovědnému nebo povrchnímu postoji k práci.

Ježíš nechce, abys byl „ustaraný“, ale aby ses „staral“; zbavuje tě úzkosti, strachu, nepokoje. Říká totiž: „Nejprve tedy hledejte Boží království...“

Užívá slova „nejprve“ ve smyslu „přede vším“. Hledání Božího království je postaveno na prvé místo, a to nevylučuje, že se má křesťan postarat také o své životní potřeby.

„Hledat království Boží a jeho spravedlnost“ znamená také chovat se v souladu s Božími požadavky, které Ježíš vyjádřil ve svém evangeliu.

Jedině tehdy, když hledá Boží království, zakusí křesťan podivuhodnou moc Otce, zasahujícího v jeho prospěch. Povím ti jeden příběh.

Stalo se to už před časem, ale přesto se to zdá velice aktuální. Znam mnoho mladých lidí, kteří dnes jednají právě tak, jako jednala tato dívka.

Jmenovala se Elvíra. Studovala pedagogiku. Byla chudá a jenom velice dobrý prospěch jí mohl zaručit pokračování ve studiu. Měla silnou víru. Její profesor filozofie byl ateista, a tak nezřídká vykládal pravdu o Kristu a církvi nejasně, neli zkresleně. Elvíry se to silně dotýkalo, ne kvůli ní samotné, ale kvůli lásce k Bohu, k pravdě a také k jejím spolužač-

kám. Přestože věděla, že odporovat profesorovi by mohlo znamenat špatnou známku, to, co cítila uvnitř, bylo silnější než ona. Pokaždé zvedla ruku a požádala o slovo, aby řekla: „To není pravda, pane profesore.“ Možná někdy neměla všechny argumenty potřebné k vyvrácení profesorova výkladu, ale ve sdělení, že „to není pravda“, byla obsažena její víra – dar pravdy, nutící k zamyšlení. Spolužačky, které ji měly rády, se ji snažily od těchto projevů odradit, aby si neškodila. Ale neúspěšně.

Uplynulo několik měsíců. Rozdávalo se vysvědčení a Elvíra ho přebírala rozehvělá. Pak ji ale zaplavila radost. Dostala nejlepší možnou známku.

Snažila se v prvé řadě o to, aby Bůh a jeho pravda převládli, a zbytek jí byl přidán.

„Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“

Budeš-li i ty hledat Otcovo království, zakusíš, že Bůh je Prozřetelnost, která pečuje o vše, co v životě potřebuješ. Objevíš každodenní mimořádnost evangelia.

Chiara Lubichová

MEDJUGORJE 2009

Dne 29. července 2009 jsme se vydaly do Medjugorje na 20. mezinárodní modlitební festival mládeže. Nikdy bychom netušily, že to může být taková síla. Nejvíce nás zaujaly mše svaté a večerní adorace. Také se nám velmi líbilo divadelní vystoupení komunity Cenacolo a večerní průvod městem. Velmi nás zaujaly každodenní přednášky, na kterých vystupovali lidé, kteří ve svém životě zažili hluboké setkání s Bohem a vydávají o tom svědectví. Abychom zde nepsaly jen samé klady, jediným zápořem, který v Medjugorji byl, jsou turecké záchody, které byly umístěny přímo v kempu, kde jsme byli ubytováni.

Kromě toho jsme také byli jeden den u moře a dokonce tři dny u vodopádů, kde jsme si pěkně zařídili. A i to mělo něco do sebe.

Dá-li Pán, chtěly bychom jet i příští rok.

Terka, Barča, Eliška, Katka

Ahojte, všichni mladí duchem!

Máte rádi moře? Chcete se koupat u vodopádů? Rádi byste stanovali s partou kamarádů? Přejete si slyšet skvělou hudbu, zažít nádheru netradičně tradičních mší, růženců a adorací? Pokud jste alespoň na jednu otázku odpověděli ANO, určitě stojí za to jet do Medjugorje!

Jak to letos probíhalo? Během cesty do Medjugorje jsme strávili jeden den na Makarském pobřeží, kde na nás čekalo vyhráté moře a sluníčko - prostě paráda. Ten den večer jsme dorazili do stanového městečka. Postavili jsme stany, připravili něco k snědku a pak si povídali až do noci.

pokračování na straně 7

Vzpomínka na pátera Olejníka

(Text psaný kurzívou je volnou citací z knihy K. Komárka, která mapuje život a dílo P. J. Olejníka.)

„Uplynulo mnoho let od slunného listopadového dne léta Páně 1945, kdy v poledne vešel do seminárního refektáře v Olomouci v doprovodu superiora kněžského semináře Msgr. Františka Hradila mladý, napohled skromný, až nesmělý kněz, který byl tehdejšími bohoslovcům představen jako P. Josef Olejník, t.č. ještě stále příslušník Československého sboru zahraniční armády v hodnosti podporučíka. Měl zastávat funkci vicesuperiora semináře a zároveň se - tehdy neurčeně - postarat o církevní zpěv a hudbu.

Hned na počátku nutno vzít v úvahu základní fakt:

P. J. Olejník je vysoce vědecky i umělecky erudován studiem na Pontificio istituto di musica sacra v Římě. Tam dosáhl dvou akademických gradů:

1. *Magistr cantus gregoriani – magna cum laude*, tj. magistr gregoriánského zpěvu – hodnoceno s velkou pochvalou,
2. *Licenciatus in compositione sacrorum contentuum – magna cum laude*, tj. licenciát kompozice posvátných zpěvů – hodnoceno s velkou pochvalou.

Hned po zmíněném uvedení a představení bohoslovcům v refektáři olomouckého semináře svolal nynější generální vikář, tehdejší generální prefekt Mons. Erich Pepřík zkoušku sboru, jehož on byl tehdy dirigentem. Oznamil zároveň, že na zkoušku přijde i P. J. Olejník. Když přichází, my tleskáme, ale poznáváme, že mu to není vhod, a začínáme Smetanovou modlitbou. „Ještě to bude hodně chtít.“ Ale vidíme, že to neříká s nadutostí primadony. Hned se dává do práce a my se nestačíme divit, co vyrostle za chvíli pod jeho vedením díky detailní práci na skladbě. A pak oznamuje další termín zkoušek a je velmi přísný na docházku a velmi náročný na studium. Mnoha bohoslovcům to nové není po chuti, ale zakrátko poznají, že s P. Olejníkem nejsou v tomto ohledu žádné žerty a chtě nechtě se musí podřídit. P. Olejníkovi vznikla pro důkladnou práci v oboru liturgického zpěvu velmi těžká pozice. A tu se ho ujímá mimořádný profesor dr. Antonín Kleveta, a ač sám orientalista, vymáhá na otci biskupovi Zelovi, kancléři fakulty, aby katedře hudebního vzdělání bylo dáno odpovídající místo na fakultě. P. Olejník je zbaven povinností vicesuperiora a věnuje se bohoslovcům vynikajícím způsobem po hudební stránce, kterou ovšem buduje na základě věroučném a spirituálním, čímž se totálně liší od jiných učitelů, kteří byli buď vynikajícími hudebníky, anebo vynikajícími kněžími, ale s průměrným hudebním vzděláním.

Hrůza totality a s ní pronásledování Církve vyvinula daleko větší tlak, než jsme očekávali. Otec magister chvíli kaplanoval v Olomouci u sv. Michala, ale pak byl poslán do exilu tehdy skutečného – Andělské Hory, městyse u Bruntálu, k němuž patřila tehdy ještě Světlá Hora a Dětrichovice. Stanul tam sám, občas mu přijel na neděli zabrat elektrikář ze zrušeného semináře, pan Mikulec, častěji jsem přijel i já (pan Komárek), zprvu sám nebo se svou maminkou, později s manžel-

kou a dětmi. V těch letech zrála ve velmi svízelných poměrech především jeho kněžská spiritualita a po hudební stránce se takto tvořily kořeny pro pozdější kompoziční činnost. Nikdy se nesnížil k primitivismu, avšak poctivě pracoval v daných možnostech: především poctivě připravil každou nedělní bohoslužbu - vždy nejdříve liturgicko-katechetickou cestou a pak velmi kultivovaným nácvikem příslušné písně. Tak rostl pomalu základ jeho skladeb navzdory pozdějším četným domluvám, aby snížil své požadavky. Především Česká mše z Andělské Hory je jakousi klíčovou skladbou. Vznikla v Andělské Hoře, tam byla původně zazpívána místními farníky. Upozorníme, že to bylo právě toto ordinárium, které inspirovalo autora scénáře a režiséra Jindřicha Suchánka k vynikajícímu zpracování dokumentární videokazety o životě a díle P. M. Mgr. Olejníka, nazvané Česká mše z Andělské Hory, včetně ukázek skladeb. Textová část je pojata dialogicky, partnerem Mgr. Olejníkovi je doc. ThDr. P. František Kunetka.

P. Olejník se narodil 1. července 1914 ve Strání, osada Květná, okres Uherský Brod. Vystudoval Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži a CMBF v Olomouci. 5. července 1938 byl vysvěcen na kněze arcibiskupem Leopoldem Prečanem. Jako kaplan působil ve Vsetíně. V letech 1939 až 1945 studoval v Římě na Pontificio Istituto di musica sacra. V letech 1945 až 1950 se stal vicesuperiorem kněžského semináře v Olomouci a zároveň kaplanem u sv. Michaela rovněž v Olomouci. Od roku 1950, kdy byla komunisty zrušena CMBF, byl ustanoven administrátorem v Andělské Hoře, kde působil do roku 1968. V tomto roce byl povolán na obnovenou CMBF UP v Olomouci a na CMBF v Litoměřicích jako odborný asistent (obor liturgický zpěv). V roce 1971 byla zrušena CMBF v Olomouci. V roce 1973 se stal sbormistrem smíšeného sboru ve Velké Bystřici. Roku 1975 mu byl odňat státní souhlas, vykonává službu varhaníka u sv. Michaela v Olomouci. V roce 1976 odchází do důchodu. V roce 1990 nastupuje na obnovenou CMBF UP v Olomouci. V letech 1993 až 1999 vypomáhá ve farnosti Moravičany.

Jeho hudební sloh nemá naprosto nic společného s tím, co mnoho průměrných lidí jak z oblasti posluchačů, tak z oblasti autorů žádá, totiž co nejvíce líbivosti a popularity. Je to hudba, které Němci říkají „predigende Musik“ – kázající hudba, tam je třeba pravdivě psát, jako je potřeba v lidské komunikaci pravdivě mluvit. Postrádá, ba je jí zcela cizí jakákoli módnost, nikoli však modernost. (Právě tyto prvky se dnes často směšují, což je hrubý omyl s velkými následky). Jeho hudební projev se vyznačuje také jednou zajímavou vlastností: zpravidla nebyvá okamžitě přijat s nadšením, ale čím dál více si své ohodnocení získává, a to pak bývá trvalé. Jistě jsou ti, kterým se hudba nelíbí. Ti by se mohli rozdělit do dvou skupin: jedni to myslí upřímně, u druhých je to nehezka vlastnost - závist spojená se zlobou, někdy až neskrývanou nenávistí bez příčiny.

Když bylo možné po II. vatikánském koncilu používat mateřské řeči při liturgii, většina okolních národů ponechala melodii gregoriánského chorálu a spojila ji se svou

mateřskou řečí (například v Německu). Moderní řeči mají ovšem jiné zákonitosti než latina, a musí tudíž být jinak zpracovány, což se podařilo P. Olejníkov. Našel novou liturgickou hudbu, která působí přesvědčivě a kterou nám jiné národy závidí. Je to navíc jakási „hudební homilie“ autorova. Bezpochyby platí to, co stále zdůrazňoval, že totiž nezpíváme „při“ mši svaté, ale mši svatou! Připomínal, že jedno z Božích jmen je Krása a že i liturgie musí být krásná, aby odrážela Boží krásu! Tvrdil, že při mši sv. s námi zpívá celé nebe...

P. J. Olejník zemřel 11. července a 18. července jsme se s ním rozloučili při mši sv. v olomoucké katedrále. Z počtu přítomných a atmosféry bylo vidět, kolik lidí ho mělo upřímně a hluboce rádo.

Bohumír Kratochvíl

CHARITA VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

Vás srdečně zve

na **TANEČNÍ VEČER**
s cimbálovou muzikou
Jadrnica
a **DJ Michal**

9.10.2009 od 20:00 hod
v kulturním domě v Hrachovci

BOHATÉ OBČERSTVENÍ
TOMBOLA

Vstupné 80,- Kč

*Vaši účastí a zakoupením vstupenek podpoříte
humanitární projekt Adopce na dálku*

Předprodej vstupenek:

*Knihkupectví Adamec nebo Ředitelství Charity VM, Kpt. Zavadila 1345,
u Mgr. Petra Lišky; 571 619 981 / 980*

Charita informuje

Informace o činnosti charitního šatníku

Milí čtenáři,

možná máte doma ošacení, obuv a nádobí, které již nepoužíváte, a rádi byste je darovali jiným lidem. Chci vás proto touto cestou informovat o činnosti charitního šatníku, kde je možné tyto věci darovat. Charitní šatník je součástí Denního centra pro lidi bez domova ve Valašském Meziříčí, které vzniklo v roce 2004. Nachází se na ulici Zámecká (vedle budovy mlékáren).

Ošacení, obuv, hračky, nádobí a další věci můžete darovat v době od 8 do 15 hodin ve dnech pondělí až čtvrtek a v době od 8 do 12 hodin v pátek. Není nutné věci třídit. Mohou být zabaleny jakkoli. Bereme pouze věci, které se dají ještě použít.

Darované věci jsou za přispění dobrovolníků roztřízeny. Část jich zůstává v zařízení Denního centra, kde jsou předávány lidem v sociální nouzi. Některé věci, zejména látky, knoflíky a vlny, putují do chráněných dílen (například ve Chvalčově). Ostatní jsou připraveny pro odvoz do Diakonie Broumov, kde se nachází centrální sklad humanitární pomoci. Ta je využívána zejména v době přírodních katastrof, kdy jsou věci expedovány do postižených oblastí v České republice, ale i do jiných zemí. Tímto způsobem se například dětské oblečení dostalo k dětem do dětských domovů na Ukrajině.

Darované věci jsou za přispění dobrovolníků roztřízeny. Část jich zůstává v zařízení Denního centra, kde jsou předávány lidem v sociální nouzi. Některé věci, zejména látky, knoflíky a vlny, putují do chráněných dílen (například ve Chvalčově). Ostatní jsou připraveny pro odvoz do Diakonie Broumov, kde se nachází centrální sklad humanitární pomoci. Ta je využívána zejména v době přírodních katastrof, kdy jsou věci expedovány do postižených oblastí v České republice, ale i do jiných zemí. Tímto způsobem se například dětské oblečení dostalo k dětem do dětských domovů na Ukrajině.

Ve dnech úterý, středa a ve čtvrtek je možné využít charitního šatníku také pro nákup. Symbolické příspěvky za odběr těchto věcí jsou použity pro projekt Adopce na dálku.

Děkujeme všem, kteří již přispěli nebo se chystají přispět a zmírnit tak chudobu lidí sociálně potřebných.

Za kolektiv Denního centra pro lidi bez domova ve Valašském Meziříčí

Jana Sedlářová

ZŠ Salvátor

Prázdniny utekly jako voda, což je pro mnohé špatná zpráva, ale ta dobrá je, že se můžeme opět těšit na další. Všichni jsme nedočkaví, co nového nám nový školní rok přinese, jak se přes prázdniny změnili spolužáci i učitelé. Prvníáci se těší na svou paní učitelku, která jim po určitý čas nahradí maminku, no a ti nejstarší se možná nemohou dočkat okamžiku, kdy jejich cesta na základní škole po devíti letech skončí, a zároveň přemýšlejí, kam se vydají dále. Čekají nás mnohé školní akce, například drakiáda, školní pouť, podzimní, zimní a jarní prázdniny, akademie, škola v přírodě, výlety a další, při kterých určitě zažijeme něco, nač budeme rádi vzpomínat.

Tak ať nám dobře začne i skončí nový školní rok 2009/2010.

Lenka Adámková

Aktuální informace o dění ve škole, plánované akce a fotografie z prvního školního dne našich prvníáčků naleznete na www.zs-salvator.cz

Rozhovor

Paní Zdislavu Odstrčilovou znají mnozí jako ředitelku Charity ve Valašském Meziříčí. Dnes s ní seznámíme jako s kandidátkou do poslanecké sněmovny za KDU-ČSL.

Paní ředitelko, farníci si vaše jméno spojují s vedením naší charity. Možná někteří nevědí, že se angažujete též ve veřejném životě. Můžete nás seznámit se svými plány do budoucna? (Je možné organicky skloubit charitu s politikou?)

O svém působení v politice jsem začala uvažovat asi před čtyřmi roky. Hlavní důvod byly zkušenosti získané právě v charitě – některé věci lze jen těžko zvenku prosadit a sociální oblast obecně stojí na pokraji zájmu politiků. Ovlivnilo mě také moje dětství a výchova – pocházím z rodiny politických vězňů. Moji rodiče byli vězněni v padesátých letech – maminka za aktivní účast na tzv. katolické akci a tatínek za boj proti komunismu. Tato jejich devítiletá zkušenost ovlivnila naši výchovu. Pro zajímavost – oba mí mladší sourozenci pracují v sociální oblasti a oba mí starší bratři se angažují politicky. A mé plány do budoucna? Nyní mě můžete vidět na kandidátce KDU-ČSL do poslanecké sněmovny. Jsme strana, která dává prostor novým lidem, a proto je na naší kandidátce mimo mě poměrně dost nových tváří – ráda bych například upozornila na velice nadějného Dana Fojtů ze Vsetína. Mé umístění na této kandidátce teď především vyjadřuje mou ochotu podílet se na tvorbě našeho programu a pracovat na koncepčních dokumentech v sociální oblasti (pozn. č. 6 je nevolitelné). Myslím si, že člověk, který se chce angažovat politicky by měl sbírat zkušenosti postupně a „odspodu“, proto se nyní chci zaměřit na komunální politiku – měla bych být lídrem kandidátky KDU-ČSL do komunálních voleb v příštím roce.

KDU-ČSL si ve svém programu mimo jiné klade za cíl podporu rodiny. Jaké má konkrétní návrhy, jakou strategii pro zlepšení sociálního postavení rodin s dětmi?

Nebudou-li se rodit děti, nemá náš stát do budoucna dobré vyhlídky. Žádná státní podpora samozřejmě nepřiměje rodiny, aby měly více dětí. Ale je nutné, aby politika státu v této oblasti alespoň nebyla na té straně vah, která u rodin převažuje na stranu „nemít další dítě“. Rodiny bezdětné či s jedním dítětem mají vyšší životní úroveň, neboť logicky nemají takové výdaje jako rodiny s dvěma a více dětmi. Ani dálnice, ani vzdělání nejsou pro stát nejlepší investicí. Tou jsou děti, které budou pracovat a vytvářet hodnoty. Rodiny s dětmi je třeba co nejvíce podpořit. Ať už daňovým zvýhodněním, či podporou rodiče, který je s dítětem na rodičovské dovolené. Rodinám bezdětným či s méně dětmi se solidarita vyplatí, přestože je měsíčně přijde na stokoruny ve vyšší dani a podobně. Kdo jiný než děti totiž budou v budoucnu platit daně, z kterých se bude hradit provoz státu, na kterém budou profitovat i tyto rodiny?

Jakou navrhujete daňovou politiku? (Vyšší daně pro skupinu obyvatel s vyššími příjmy, atd.)

Chceme se vrátit ke společnému zdanění manželů a chceme zpět dvě daňová pásma – 15% pro normálně příjmové a 18% pro výše příjmové. Je totiž nutné, aby lidé s vyššími příjmy byli s těmi s nižšími příjmy více solidární. To není populismus, to je nutnost. Jde o občany s příjmy nad 50 000 Kč měsíčně, a ať mi prominou, ale jeden nebo dva tisíce v jejich rodinném rozpočtu neznamenají tolik jako v rozpočtu průměrně nebo podprůměrně příjmových občanů. Zároveň chceme novou slevu na dani, která by u rodiny se čtyřmi dětmi činila až 65 000 Kč ročně.

Populace v naší zemi stárne, přibývá důchodců. Jak hodláte zabezpečit důstojný a klidný život lidem ve stáří?

Toto je velmi palčivý problém. Bohužel se o něm deset let jen mluví. Čas přitom běží neúprosně a populace se dožívá stále vyššího věku. To vše v situaci, kdy se poměr výdělečně činných a důchodců stále zmenšuje. To opět souvisí s investicí do dětí. Neboť kdo bude odvádět peníze do důchodového systému, když bude mít rodina v průměru 1,5 dítěte? Proto chceme, aby si za každé vychované dítě rodiče mohli odečíst několik procent z odváděného sociálního pojištění. K prosazení změn v důchodovém systému, které se budou hlavně týkat dnešních třicátníků a čtyřicátníků, je však nutno nalézt podporu více stran, aby se při nástupu nové vlády systém opět neměnil. Bohužel strany zatím relevantní věcnou diskusi nezahájily a minimálně to se musí změnit. O to se chce KDU-ČSL zasadit.

Většina naší společnosti pravděpodobně nemá zájem na tom, aby byl církvi navrácen majetek neoprávněně zabavený komunistickou mocí. My, křesťané, jsme na toto téma citliví. Jsme svědky několika marných pokusů o narovnání křivd z minulosti a vidíme, že není politická vůle k uspokojivému vyřešení tohoto problému. Jak tu situaci vidíte vy?

Ano, je to tak. Nyní zde není politická vůle k vyřešení této věci stejně jako k ratifikaci smlouvy s Vatikánem. Obě tyto věci musí naše strana nést jako jedny ze svých nosných témat. Ale s ohledem na naši sílu a na náladu velké části společnosti musíme být velmi diplomatičtí. Pan prezident se sice při své druhé volbě tvářil, že za hlasy dnešních členů TOP09 vyvine úsilí, aby byly věci dovedeny do zdárného konce, ale bohužel se tak nestalo. KDU-ČSL udělá maximum možného, aby v případě, že bude mít šanci, jak církevní restituce, tak smlouvu s Vatikánem prosadila. Skutečně ovšem záleží na naší síle, ale také na míře kompromisů, které bychom byli za prosazení těchto věcí ochotni učinit. Tak to bohužel v parlamentní demokracii s větším počtem stran chodí.

Mnozí KDU-ČSL vyčítají, že chce být vždy u vlády. Jak to tedy s vámi je?

To je bohužel jedna z médií neustále opakovaná nepravda, která v naší zemi zdomácněla. Já bych ale ráda věděla

od těch, kteří nám toto vyčítají, jak jsme se měli zachovat např. v roce 2002 nebo v roce 2006? Měli jsme umožnit vládu za účasti nebo podpory komunistů tím, že bychom nešli do vlády, abychom nebyli takto nespravedlivě nálepkováni? Ne. Takto vůči státu zodpovědná strana nemůže jednat. Ostatně když chtěl člen TOP09 Miroslav Kalousek jít do vlády s ČSSD a KSČM, strana se proti tomu razantně postavila. Ani do této vlády jsme nevyslali své zástupce, přestože to možné bylo. Principiálně jsem jen pro účast na vládě, ve které se nám podaří prosadit co nejvíce z našeho programu.

Co říkáte na vznik TOP09 a přestup významných poslanců a senátorů KDU-ČSL do této strany?

Jestli někdo cítil, že program KDU-ČSL a vůle jeho členů mu nekonvenuje, odešel. Šlo o lidi, kteří dlouhodobě nestáli za programem naší strany. Miroslav Kalousek, který připustil internetové sázení – tedy otevřel cestu hazardu, který ve sněmovně opakovaně vulgárně urážel své kolegy poslance, a další poslanci a senátoři, kteří se odvraceli od názoru našich řadových členů, neměli a nemají moji důvěru. Jestli jim uvěří volič, to je jiná otázka. Lze ale věřit lidem, kteří podporovali ještě týden před jejím vznikem ve volbách do evropského parlamentu jinou stranu (Schwarzenberg), nebo lidem, kteří chtěli do vlády s komunisty (Kalousek) a dnes stojí ještě více napravo než ODS?

rozhovor připravil Jiří Dřímál

MEDJUGORJE 2009

pokračování ze strany 3

Další den jsme jeli na vodopády nazývané Kravice. Pravda, byla tam studenější voda než v moři, zato s osvěžujícím účinkem. Nicméně krávy tam nikdo neviděl... I následující den nás čekalo koupání na Kravicích. Museli jsme ale odjet dříve, protože večer začínal program - ten pokračoval až do osmého dne pobytu. Účastnili jsme se mší, růženců, adorací, přednášek, svědectví, ale samozřejmě zbyl čas i na nakupování, posezení v pizzeriích atd. Vyvrcholení programu představovalo vystoupení komunity Cenacolo. Na zpáteční cestě nás opět čekaly vodopády. Den nato jsme plni zážitků dorazili domů.

Teď slyším, jak říkáte: „No, je fajn, že to tam bylo tak hezké, ale co se ti nelíbilo?“ Setkal jsem se se skutečnostmi, které bych změnil, ale ty se dají příštím rokem vychytat a v kontextu celého zážitku mohu říct, že tyto chybičky byly „mušky jenom zlaté“...

Tak příštím rokem ahoool!!!

Honza z S shalomu

Bratři a sestry,

Byl jsem na festivalu mládeže již po sedmé a můžu říct, že každý rok je jiný. Plno nových přednášek, svědectví. Letos jely se mnou i má sestra Markéta a neteř Veronika. A byly nadšené.

Medugorje je místo odpočinku...

Proč vlastně jezdím každý rok do Medugorje? To je velice jednoduché. Odpočinout si, nabrat síly fyzické i duchovní. Zajedem si k moři, jezeru, odpočinem a namočíme se, prostě paráda. Medugorje je opravdu místo odpočinku.

Medugorje je místo modlitby...

Každý den růženec, mše sv., adorace, každý se může modlit, jak dlouho chce, a hlavně, kdo chce a kde chce. Prosit naši Matku o pomoc, ona je prostředník a přímlovce. Matka se za nás přimlouvá u svého Syna. Medugorje je opravdu místo modlitby.

Medugorje je místo zábavy...

Zažijete tam i legraci. Jedete s přáteli, které znáte i které teprve poznáte. Můžete se tam lépe poznávat a zažít něco zábavného každý den. A co víc, každý rok pro vás připraví bratři a sestry z Comunity Cenacolo nějaké představení týkající se naší víry. Letos nám představili Credo – Věřím. Nádherné představení plné efektů, hudby a amatérských herců, kteří ze sebe vydali vše. Propracované scény, kulisy i kostýmy. No zkrátka super, co více k tomu dodat. To se musí vidět. Medugorje je opravdu místo zábavy.

Medugorje je místo návratů...

Jak už jsem řekl, byl jsem v Medugorji sedmkrát, a dá-li Pán, pojedou příští rok zas. Chceš-li jet taky, neváhej. Pokud nechceš, nevádí, pojedou jiní. Ale o jedno prosím, nezapomínejme na modlitbu... Modlitba je velmi důležitá a tomu nás učí naše Matka a vede nás ke svému Synu... Proto se pokaždé rád vracím do Medugorje. A určitě nejsem sám...

Richard

Minulý rok na podzim jsem po mnoha letech Božím řízením opět stanula na půdě Medžugorje, a jako Mojžíš zul sandály před hořícím keřem, v němž byl Bůh, musela jsem kleknout a políbit zem, která se mi tak vryla do paměti. Po té pouti jsem přijela jako „znovuzrozená“. Doslova! Byly to dny mimo sezónu, naplněné modlitbami a ztišením, prožíváním společenství a objevováním nových míst a pokoje v duši.

Letos jsem cestu pojala více „dovolenkově“, protože i do Medžu se jezdí jako domů do známé krajiny a po náročném školním roce jsem potřebovala „přetnout šňůru starostí“ a nedělat si těžkou hlavu. Už po cestě jsem začala poznávat nové lidi, tedy hlavně mladé z farností, ke kterým přece jen mám doma dál. Dlouhé koupání v moři a u vodopádů bylo pro mě příjemným překvapením a novým objevem a v tom vedru opravdu darem od Boha.

Děkuji Bohu, že mi poslal skvělé spolubydlící, kteří mi poskytli místo ve svém stanu i v srdci (píšu jako svatý Pavel). Melounová párty byla nezapomenutelná, ale nejvíce jsem „pustila z řetězu“ svého ducha, když farnost uvedla na venkovním pódiu divadelní hru CREDO (od stvoření po vzkříšení). Protože se schylovalo k bouřce, prožila jsem tu nádhernou komunikaci nejen herců s publikem, ale i Boha vtaženého do děje, který kdysi sám připravil.

Irena Ševčíková

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Terezie Běláková	Miroslav Konvičný
Tomáš Bělák	Vanessa Šimonová
Dominik Dulka	David Milan Liška
Kryštof Hatlapatka	Matěj Jáchym Marušák
Filip Škrla	Milan Pecha
Adéla Eva Ivasjuková	Stanislav Pecha
Adam Stanislav Ivasjuk	Kryštof Pupík
Vilém Foltýn	Artur Křenek
Jakub Houžva	Terezie Zavadilová
Viktória Bednářová	Adam Václav Štěpančík
Sára Klára Facová	Pavel Petrovický
Ema Randusová	Barbora Levová
Karolina Marie Šimurdová	Alžběta Radová
Lukáš Koláček	Mikuláš Tománek
Štěpán Kostelný	Helena Hlaváčová
Viktor Petr Urbánek	Štěpán Palát
Denisa Františka Gurášová	Ondřej Josef Laštovka
Kristýna Janíčková	Barbora Dragonová
Radim Pospíšil	Josef Nohavica
Petr Chumchal	Vladislav Grygařík
Sebastian Salomon	Šimon Mach
Eliška Machová	Ondřej Mach
Vendula Kučerová	Jiří Mach

Lešná

Jakub Jaroslav Veselý	Eliška Grygaříková
Tereza Marie Veselá	Jakub Grygařík
Adéla Michaela Kovaříčková	Viktorie Marie Janošková
Jana Grygaříková	Natálie Hana Haplová

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Radim Žlebek Podlesí 473	Soňa Rusková Družstevní 1085
Michal Milo Bynina 71	Simona Zíchová Bratří Hlaviců 147, Vsetín
Libor Polách Luční 1339	Veronika Mikudová Luční 1339
Tomáš Žarlok Zdenka Fibicha 1208	Hana Sulovská Podlesí 320

Na konec své pozemské cesty došli

Lešná

Alois Suchánek *7. 8. 1940 †22. 6. 2009, Perná 20
Alois Podzemný *12. 7. 1928 †9. 7. 2009, DD Podlesí
Emil Slovák *16. 5. 1945 †20. 7. 2009, Lhotka n. B. 37
Danuše Suchánková *4. 1. 1942 †15. 8. 2009, Perná 20
Jaroslav Suchánek *3. 6. 1937 †22. 8. 2009, Praha 9, Prosecká 686

Valašské Meziříčí

Miroslav Ječmen *8. 5. 1927 †29. 4. 2009, Krhová 51
Ludmila Martinková *1. 4. 1929 †3. 5. 2009, Zašovská 196
František Štec *2. 4. 1947 †4. 5. 2009, Krhová 419
František Kulišťák *3. 11. 1917 †5. 5. 2009, Krhová 320
Josef Černý *19. 6. 1948 †6. 5. 2009, Chelčického 940/5
Zdenka Bulawová *15. 1. 1915 †8. 5. 2009, Smetanova 28
Josef Lukáš *31. 8. 1940 †14. 5. 2009, Juřinka 68
Vladimír Černý *29. 4. 1933 †16. 5. 2009, J. K. Tyla 1412
František Hladil *4. 2. 1937 †15. 5. 2009, Zašovská 174
Eduard Vaigel *19. 6. 1930 †17. 5. 2009, Bludovice 23, Nový Jičín
Jan Peroutka *10. 2. 1923 †20. 5. 2009, Šafaříkova 34
Vlasta Zetková *24. 3. 1927 †24. 5. 2009, Podlesí 23
Oldřich Oharek *28. 6. 1920 †14. 6. 2009, Tolstého 1138
Drahomíra Chytilová *3. 11. 1928 †16. 6. 2009, Tolstého 1138
Karel Pavelka *24. 9. 1950 †20. 6. 2009, Zdenka Fibicha 1215
Marie Vojvodíková *11. 8. 1910 †21. 6. 2009, Hrachovec 136
Ludmila Baďurová *19. 8. 1931 †19. 6. 2009, Havlíčkova 1174
Miluše Zetková *14. 12. 1954 †21. 6. 2009, Hrachovec 89
Marie Hlavicová *11. 2. 1921 †25. 6. 2009, Kraiczova 1041
Helena Pospíšilová *25. 12. 1924 †26. 6. 2009, Krhová 247
Oskar Saliger *18. 11. 1920 †30. 6. 2009, Zdenka Fibicha 1208
Josef Bareš *28. 10. 1928 †4. 7. 2009, Zahradní 1002
František Šumšala *24. 3. 1933 †7. 7. 2009, Podlesí 349
Marie Boková *6. 12. 1946 †12. 7. 2009, Podlesí 232
Marie Brňovjáková *1. 1. 1922 †24. 7. 2009, Pokorného 1350, Ostrava-Poruba
Radomíra Palátová *22. 8. 1922 †31. 7. 2009, Poličná 289
Jan Chumchal *28. 6. 1935 †4. 8. 2009, Štěpánov 33
Antonín Hrachovec *13. 6. 1937 †31. 7. 2009, Havlíčkova 1186
Marie Adámková *4. 5. 1940 †5. 8. 2009, Bynina 37
Anna Svačinová *3. 7. 1920 †21. 8. 2009, Vsetínská 477
Josef Budžel *3. 3. 1948 †26. 8. 2009, Obora 668
Marie Bučová *3. 12. 1927 †26. 8. 2009, V Zahradkách 290
Pavel Krutílek *24. 4. 1947 †26. 8. 2009, Tolstého 1135
Jiří Mičunek *20. 12. 1957 †30. 8. 2009, Jarcová 229
Jan Maria Stančík *7. 12. 1926 †30. 8. 2009, Bezručova 43
Františka Kociánová *27. 2. 1922 †29. 8. 2009, Náměstí 74

Mariánské informace

- V sobotu 3. října 2009 je hlavní den Mariánské konference Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů. Od nás pojedou autobus a je potřeba se mi včas přihlásit.
- V sobotu 28. listopadu 2009 se uskuteční pouť našeho valašskomeziříčského regionu Fatimského apoštolátu do centra Českomoravské Fatimy v Koclířově. Náš region uzavírá tyto poutě jednotlivých regionů ČR. Prosím rovněž o včasné přihlášení.

Václav Chládek

Život farností číslo 9, ročník XVI

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jirí Dřímál.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.um@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 13. září 2009.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>